

Arrest

**nr. 49 899 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LYSEBETH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 oktober 2008 het Rijk binnen en diende op 11 maart 2010 een tweede asielaanvraag in. Op 30 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van het eiland Chula en te behoren tot de minderheidsgroep Bajuni.

Op 30 oktober 2008 diende u een eerste asielaanvraag in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 26 juni 2009. Op 3 augustus 2009 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 24 november 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 11 maart 2010 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 15 maart 2010) en het Commissariaat-generaal

(dd. 27 april 2010) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U legde ter staving van uw tweede asielaanvraag volgende documenten neer: een Somalisch paspoort op naam van Hassan Omar Ali (nr. 0336132) dat uitgegeven werd te Mogadishu dd. 14 augustus 2005 en een geboortecertificaat op naam van Hassan Omar Au dat uitgegeven werd te Kismayo op 24 juni 1984.

U verklaarde dat u subsidiaire bescherming wenst te krijgen.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een “vrees voor vervolging” zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissariaat-generaal op 26 juni 2009 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing gesteld dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. In het licht hiervan werden de door u aangehaalde vervolgingsfeiten — die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben — dan ook in twijfel getrokken. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 24 november 2009 onder meer geconcludeerd “[. I kan de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden Somalische identiteit slechts bevestigen”, “Verzoeker maakt zijn beweerde Somalische identiteit en afkomst van het eiland Chula niet aannemelijk” en “[. . .] kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoot noch aannemelijk maakt” (zie arrest RvV nr. 34596).

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw tweede asielaanvraag te staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden:

Wat betreft het door u voorgelegde Somalisch paspoort op naam van Hassan Omar Ali (nr. 0336132) dat uitgegeven werd te Mogadishu dd. 14 augustus 2005 kan eerst en vooral gesteld worden dat het merkwaardig is dat u tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste asielaanvraag dd. 4 november 2008 beweerde had nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken dd. 4 november 2008, punt 21) hoewel u in het kader van uw tweede asielaanvraag een Somalisch paspoort voorlegt dat reeds uitgegeven blijkt te zijn op 13 augustus 2002 (zie informatie in administratief dossier). Uw vergoelijking voor deze anomalie, namelijk dat u tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken moedwillig verkeerdelijk verklaarde nooit over een paspoort beschikt hebben (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 27 april 2010, p. 6) uit angst dat u gevraagd zou worden dit paspoort voor te leggen en u destijds in de onmogelijkheid verkeerde het paspoort voor te leggen (p. 6) komt weinig geloofwaardig en verzonnen over. Ten tweede is het merkwaardig dat u tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen steeds beweerde op het eiland Chula gewoond te hebben hoewel het door u voorgelegde paspoort stelt dat u gedomicilieerd bent in Mogadishu (zie informatie in administratief dossier). Ten derde is het merkwaardig dat u verklaarde dat het door u voorgelegde paspoort uitgegeven werd door de Somalische autoriteiten (p. 4) doch dat u zich niet persoonlijk presenteerde noch voor de aanvraag noch voor de uitreiking ervan (p. 4). Deze vaststellingen ondermijnen in ernstige mate de authenticiteit van het door u voorgelegde paspoort. Tevens stelt informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt het volgende “Door het wegvallen van een centrale overheid in 1991 is er geen internationaal erkende instantie meer die Somalische paspoorten uitdeeft of de geldigheidsduur ervan verlengt. Reisdocumenten die doorgaan voor Somalische paspoorten zijn in Somalië en in de buurlanden op de markten te koop.” (zie informatie in administratief dossier) hetgeen de authenticiteit van het door u voorgelegde paspoort in verdere mate ondermijnt.

Van het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Hassan Omar Ali dat uitgegeven werd te Kismayo op 24 juni 1984 kan slechts gezegd worden dat dit document, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund dient te worden door geloofwaardige verklaringen hetgeen, gelet op het voorgaande in casu niet het geval is. Aan het door u voorgelegde geboortecertificaat kan dan ook weinig geloof worden gehecht.

Wat betreft uw verklaring dat tijdens uw gehoren voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag u en de tolk Swahili elkaar slechts gedeeltelijk verstonden kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Ten eerste kan gezegd zowel bij aanvang van uw eerste gehoor dd. 23 april 2009 als na afloop van uw tweede gehoor dd. 15 juni 2009 voor het Commissariaat-generaal u

expliciet werd gevraagd of u de tolk begreep (zie 1ste gehoor p.2 en 2de gehoor p. 10) en u steeds bevestigend antwoordde. Noch tijdens uw beide gehoren voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag noch tijdens uw procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw beroep tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 26 juni 2009 maakte u melding van enige vertaalproblemen die zich voor zouden gedaan hebben tijdens uw gehoren voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag (zie informatie in administratief dossier). Ten tweede kan worden opgemerkt dat wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dd. 27 april 2010 vroeg om de eerdere vertaalproblemen uiteen te zetten u slechts melding maakte van 2 misverstanden die bovendien geenszins de kern uitmaken van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 26 juni 2009.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou open bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In het eerste onderdeel van het een eerste en tweede middel voert verzoeker de schending aan van "artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet), hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerdde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker beroept zich in het tweede onderdeel van het eerste en tweede middel op de "schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet".

3.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden Somalische afkomst aangezien hij

manifest onbekend was met de directe (zichtbare) situatie op het kleine eiland Chula, de oorlog en militie uit zijn regio, en algemene kennis ontbrak van het Somalische clansysteem en Somalië in het algemeen. Bovendien is zijn kennis van de Somalische taal onbestaande. Aldus werd besloten dat verzoekers beweerde herkomst uit Somalië bedrieglijk was (zie RvV 24 november 2009, nr. 34 596). De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten.

3.3. Verzoeker volhardt in zijn beweerde Somalische afkomst en het eerder voorgehouden asielrelaas. Als nieuwe elementen wijst verzoeker op nieuwe documenten die hij aanbracht, met name zijn originele paspoort en geboortecertificaat en een envelop van DHL.

3.4. Betreffende het geboortecertificaat stelt de bestreden beslissing *“Van het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Hassan Omar Ali dat uitgegeven werd te Kismayo op 24 juni 1984 kan slechts gezegd worden dat dit document, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund dient te worden door geloofwaardige verklaringen hetgeen, gelet op het voorgaande in casu niet het geval is. Aan het door u voorgelegde geboortecertificaat kan dan ook weinig geloof worden gehecht”*. Verzoeker meent: *“Uit deze zwakke argumentatie blijkt onomstotelijk dat de authenticiteit van het geboortecertificaat, in tegenstelling tot die van het paspoort niet betwist wordt”*. Bovendien meent verzoeker dat het CGVS een cirkelredenering maakt nu *“Enerzijds wordt verzoeker dus uitgenodigd om de hiaten in de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op te vullen met de nodige documenten, anderzijds, wanneer vervolgens het nodige document wordt neergelegd, stelt het CGVS dat de geloofwaardigheid van de verklaringen eigenlijk op geen enkele manier meer aan te tonen valt want het authentieke geboortecertificaat dat onomstootbaar de identiteit en nationaliteit van verzoeker aantoont, wordt ter zijde geschoven omdat de verklaringen niet voldoende geloofwaardig waren”*.

3.4.1. Zoals reeds in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd gesteld (zie RvV nr. 34 596 van 24 november 2009) kan aan het toenmalig neergelegde geboortecertificaat geen bewijswaarde worden gehecht. De essentie van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake de neergelegde documenten berust op de vaststelling die verzoeker ook in onderhavig beroep niet weerlegt *“dat in Somalië geen officiële documenten kunnen worden uitgereikt aangezien het land geen administratieve structuren bezit nu na 1991 het land in totale chaos verviel en de oorlog naast alle gebouwen ook de staatsinstellingen heeft vernield. Verzoeker toont dan ook niet aan waar in Somalië al een dienst zou bestaan waar paspoorten worden uitgereikt, welke ambtenaren deze bemannen en onder wiens autoriteit ze zouden werken. Ze halen de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweringen verder onderuit nu verzoeker indien hij in Somalië gewoond of verbleven zou hebben, hij hiervan op de hoogte diende te zijn”*. De Raad kan slechts bevestigen dat verzoeker onmogelijk een paspoort of geboorteakte uit Mogadishu kan voorleggen en uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat er geen officiële administratieve diensten bestaan. Zoals reeds gesteld aangaande verzoekers geboortecertificaat, kan ook nu slechts bevestigd worden dat het neergelegde paspoort uitgereikt in Mogadishu op 13 augustus 2002 niet authentiek kan zijn.

3.4.2. Ten overvloede en voor zover nuttig kan worden toegevoegd dat, in tegenstelling tot wat verzoeker stelt, neergelegde documenten om enige bewijswaarde te hebben dienen te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Dit is, gelet op voorgaande vaststelling dat verzoeker geen elementaire bekendheid aantoont met Somalië, de Somalische maatschappij en oorlog en het eiland Chula, in casu niet het geval. Het louter neerleggen van documenten kan de geloofwaardigheid van een bedrieglijk voorgehouden nationaliteit en relaas niet herstellen. In het arrest van de Raad werd reeds geoordeeld dat de geboorteakte geen nummer draagt, inhoudelijk gebrekkig is en geen bewijswaarde heeft (zie RvV nr. 34 596 van 24 november 2009). Verzoeker brengt thans geen elementen aan die dit weerleggen of in een ander daglicht stellen. De authenticiteit van het paspoort wordt verder ondergraven door verzoekers verklaringen het document niet zelf aangevraagd, noch afgehaald te hebben en zijn eerdere verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag geen paspoort te bezitten. Verzoeker kan deze ongerijmdheid geenszins vergoelijken door te stellen dat *“Ik was bang om te onthullen dat ik die documenten in mijn bezit had, want als de interviewer dan zou vragen om ze voor te leggen kon ik dat niet, dus zei ik niet dat ik de documenten in mijn bezit had, dus ik vertelde dat ik geen documenten had uit vrees ze te moeten voorleggen”* (zie gehoorverslag CGVS, p.6) nu hij het bestaan van een eigen paspoort niet enkel verzweg maar het tevens uitdrukkelijk heeft

ontkend. Tot slot was verzoeker volgens het paspoort gedomicilieerd in Mogadishu terwijl hij steeds beweerde op het eiland Chula te wonen. Bovenstaande bevindingen worden door verzoeker niet weerlegd en ze blijven aldus staande. Verzoeker is niet ernstig wanneer hij stelt dat *“Verzoeker heeft zijn paspoort immers neergelegd in de oprechte overtuiging dat het om een geldig, authentiek paspoort ging. In hoofde van verzoeker kan dan ook geen bedrieglijk opzet worden weerhouden”*. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker zich derwijze zou vergissen. Ter terechtzitting bleek overigens dat het originele paspoort manifest en op het eerste zicht, duidelijk vervalst werd. Verzoeker kon ter terechtzitting niet toelichten waarom de stempels en de handtekening op de tweede bladzijde op een overplakte en niet op de originele bladzijde voorkomen. Het stuk werd dan ook ingetrokken. Overigens kan opnieuw worden gesteld dat verzoeker, indien hij uit Somalië afkomstig was, bekend zou moeten zijn met de problemen rond identiteitsdocumenten. Dit is duidelijk niet het geval en versterkt het verzonnen karakter van zijn voorgehouden nationaliteit en de leugenachtigheid van zijn verklaringen.

3.5. Verzoeker haalde in het kader van zijn tweede asielaanvraag communicatieproblemen aan op het CGVS-verhoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Het betreft volgens verzoeker twee misverstanden met name aangaande zijn geboortedatum en het behoren van Washungule tot Bantu. Na een grondige lezing van het gehoor van 23 april 2009 blijkt dat verzoekers geboortedatum correct werd vertaald en genoteerd en vervolgens werd gevraagd *“Is Washungule Somali of Bantoe? Somali”* (zie CGVS-gehoor 23.04.2009, p. 6). Daargelaten dat het geenszins verklaringen betreffen die doorslaggevend geweest zijn voor de afwijzing van zijn eerste aanvraag nu verzoekers gehele onwetendheid de geloofwaardigheid van zijn Somalische herkomst teniet deed, heeft verzoeker ter verhoor op de uitdrukkelijke vraag of hij de tolk begreep en eventuele problemen te melden, het niet nodig geacht om naar aanleiding van het verhoor eventuele opmerkingen te maken met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Daarbij kan worden toegevoegd dat het niet de bedoeling kan zijn om via een tweede of latere asielaanvraag kritiek uit te oefenen op een beslissing genomen in het kader van een vorige asielaanvraag, indien deze kritiek reeds kon worden aangevoerd in het kader van een beroep tegen deze vorige asielaanvraag. Dit onderdeel is dan in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

3.6. De enveloppen van DHL kunnen slechts bevestigen dat post werd verstuurd uit Mogadishu maar bewijzen noch de inhoud van de briefomslag, noch de authenticiteit van de daarin bevatte stukken en geenszins de waarachtigheid van verzoekers asielrelaas of zijn voorgehouden Somalische nationaliteit.

3.7. Verzoeker maakt derhalve geen gegronde vrees aannemelijk voor *“dadens van lichamelijk en geestelijk geweld (artikel 48/3 §2 a) omwille van zijn politieke en religieuze overtuiging”*

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent onder punt a.2.b. in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat *“er zich op dit ogenblik een gewapend conflict afspeelt in Somalië en dat de situatie bijzonder ernstig en verontrustend is, staat buiten kijf. (...) De situatie in Somalië en in het bijzonder in Zuid-Somalië met inbegrip van de Bajuni-eilanden is duidelijk van zodanig gevaarlijke aard dat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend”*. Verzoeker beroept zich aldus op artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoeker toont niet aan van Somalische nationaliteit te zijn en zijn beweerde afkomst uit Zuid-Somalië is bedrieglijk. De Raad moet zijn oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK